

STOLBOVAN RAUHAN SOPIMUSTEKSTI (1617)

Ensimmäinen artikla

[Kaikkien menneiden vihollisuuksien ja vahinkojen anteeksianto]

Täten kumotaan, unohdetaan, sovitaan ja lakkautetaan kaikki se, mitä näinä kuluneina vuosina on tapahtunut aina Täyssinän rauhansopimuksen solmimisesta vuonna 1595 lähtien – ensin edesmenneen, Ruotsin kuninkaan Kaarle IX:n (Meidän Kuninkaallisen Majesteettimme korkeasti kunnioitetun rakkaan isän) ja sen jälkeen Meidän Kuninkaallisen Majesteettimme Kustaa Aadolfin ja Ruotsin kruunun, sekä edesmenneiden Venäjän suurten herrojen, tsaarien ja suuriruhtinaiden, erityisesti suuren herran, tsaarin ja suuriruhtinaan Mihail Fjodorovitšin, koko Venäjän itsevaltiaan ja Venäjän valtakunnan välillä.

Kaikki se, mikä kummankin suuren hallitsijan maissa, kaupungeissa, kansan, palvelijoiden ja alamaisten kesken on tapahtunut ryöstöjen, tulipalojen, murhien tai muun vihollisuuden muodossa, olipa se mitä tahansa ja kenen tahansa tekemää, kaikki sellainen mennyt pahuus ja vihamielisyys on täten kokonaan poistettu. Eikä kumpikaan osapuoli saa koskaan ikuisina aikoina sitä moittia tai muistella, vaan tämän nykyisen rauhansopimuksen voimasta tulee tulevaisuudessa vallita ikuinen rauha ja vilpitön ystävyys kuningas Kustaa Aadolfin ja tsaari Mihail Fjodorovitšin, sekä heidän herruuksiensa, maittensa ja kaupunkiensa välillä. Kaikkien heidän alamaistensa kesken rauha uudistetaan ja sitä pidetään rikkomattomana, niin että kumpikin suo toiselle kaikessa hyvää, etsii toisen hyötyä ja parasta, ja tekee oikeutta toiselle kaikissa asioissa.

Toinen artikla

[Venäjälle palautettavat linnat ja alueet]

Osoittaakseen hyvää tahtoaan suurta herraa, tsaaria ja suuriruhtinasta Mihail Fjodorovitšia kohtaan, sekä ylläpitääkseen kristillistä rauhaa ja yksimielisyyttä teoissa, Ruotsin kuningas Kustaa Aadolf – itsensä, perillistensä ja Ruotsin tulevien kuninkaiden sekä koko Ruotsin valtakunnan puolesta – palauttaa tämän rauhansopimuksen voimasta Venäjän valtakunnalle ne linnat ja kaupungit, jotka kuluneina vuosina otettiin haltuun.

Nämä palautettavat alueet ovat: Suuri Novgorod lääneineen, Staraja Russa, Porkhova, Laatokanlinna sekä Outova, sekä näiden läänit ja somerilainen alue [Peipsijärvestä itään] kruununomaisuuksina, metropoliitan omaisuus, luostarit, läänitykset ja perintötilat kyllineen, uutistaloineen (pogoster) ja kaikkine niiden tiluksineen sekä vanhoine rajoineen, lukuun ottamatta niitä linnoja ja kaupunkeja, jotka tässä sopimuksessa luovutetaan Ruotsille.

Kolmas artikla

[Kirkonirtaimiston, arkistojen ja väestön palautus]

Samalla tavoin palauttaa Ruotsin kuningas mainittujen linnojen ja kaupunkien mukana tsaari Mihail Fjodorovitšille kaikenlaiset kirkonkoristeet, jotka olivat Pyhän Sofian (Venäjällä "Jumalan viisauden") kirkossa sekä kaikissa muissa Novgorodin ja muiden palautettavien kaupunkien kirkossa ja luostareissa. Kaikki, mitä niissä on sisällä, on jätettävä sinne, eikä mitään saa viedä pois. Tämä koskee myös metropoliittoja ja kaikkea hengellistä säätyä heidän omaisuuksineen, sekä kaikkea venäläistä kansaa säätyyn katsomatta, jotka näissä kaupungeissa ja lääneissä asuvat vaimoineen, lapsineen ja kaikkine tavaroineen.

Samoin palautetaan kaikenlaiset asiakirjat ja kirjat, jotka kuuluvat kanslioihin ja raastuville, sekä kaikki venäläiset tykit varusteineen ja kirkonkellot, jotka mainituissa kaupungeissa olivat ennen viime marraskuun 20. päivää (jolloin asiasta sovittiin Englannin lähettilään John Merickin kanssa). Poikkeuksena ovat ne kellot, jotka novgorodilaiset itse ovat mainitun päivämäärän jälkeen myyneet sotaväen palkkaamiseksi, ja jotka on viety Novgorodista. Mutta ne kellot, joita Ruotsin väki ja palvelijat eivät ole ostaneet, vaan muutoin ottaneet ja vieneet pois, heidän on tutkinnan jälkeen palautettava Novgorodiin. Ne kellot, jotka Ruotsin väki on ostanut ja jotka ovat yhä Novgorodissa, novgorodilaisilla on oikeus lunastaa takaisin samaan hintaan, eikä Ruotsin väki saa tästedes ostaa tai viedä sieltä yhtään kelloa.

Neljäs artikla

[Joukkorauha ja omaisuuden suoja vetäytymisen aikana]

Kun Ruotsin kuninkaan joukot vetäytyvät mainituista linnoista ja kaupungeista, he eivät saa tehdä mitään väkivaltaa, polttaa, ryöstää tai tappelevat tsaari Mihail Fjodorovitšin väkeä vastaan Novgorodissa, Staraja Russassa, Porkhovassa, Laatokalla tai niiden lääneissä taikka somerilaisella alueella. He eivät myöskään saa viedä mukanaan ketään venäläisiä – miehiä, vaimoja tai lapsia – Ruotsin puolelle, eivätkä riistää heiltä heidän omaisuuttaan.

Jos joltakulta ruotsalaiselta jää jotakin omaisuutta mainittuihin kaupunkeihin, mitä he eivät voineet ottaa heti mukaansa, se on jätettävä hyvään talteen ja säilytykseen niiden luo, joiden haltuun se uskottiin, kunnes omistaja itse tai joku hänen lähettämänsä saapuu hakemaan sitä. He saavat vapaasti, turvallisesti ja esteettömästi matkustaa sinne ja palata takaisin asioidensa mukaan.

Viides artikla

[Luovutusaika ja alueiden virallinen luovutus]

Ruotsin kuninkaan käskynhaltijoiden ja virkamiesten tulee palauttaa ja antaa mainitut linnat ja kaupungit – Suuri Novgorod, Staraja Russa, Porkhova lääneineen sekä somerilainen alue – tsaari Mihail Fjodorovitšin määräämille voivodeille ja virkamiehille neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun tämä rauhansopimus on molempien osapuolten suurten lähetystöjen toimesta vahvistettu allekirjoituksin, sinetein, kirjein ja valoin pyhän Evankeliumin kautta. Luovutuksen tulee tapahtua Englannin suurlähettilään John Merickin tai Ruotsin kuninkaallisten hovijunkkarien

läsnäollessa.

Kuudes artikla

[Laatokanlinnan luovutus ja Outova panttialueena]

Sen jälkeen tulee myös Laatokanlinna lääneineen palauttaa ja luovuttaa kolmen viikon kuluessa rauhan solmimisesta. Luovutuksen tekevät Ruotsin kuninkaan käskynhaltijat ja virkamiehet Suuren Herran Tsaarin määräämille voivodeille ja virkamiehille Ison-Britannian hovijunkkarien läsnäollessa. Paikka on luovutettava kaikkine venäläisine asukkaineen, heidän tavaroineen sekä kaikkine venäläisine tykkeineen. Ruotsin väki ei saa viedä sieltä mukanaan ketään venäläistä, ei tehdä heille väkivaltaa tai ryöstää heitä, eikä viedä mainittuja tykkejä pois.

Mutta Outova lääneineen ja kansoineen jää Ruotsin kuninkaan puolelle siksi ajaksi, kunnes molemmat suuret hallitsijat ovat omilla kirjeillään, Ruotsin kuninkaan omakätisellä allekirjoituksella ja valtakunnan sinetillä sekä kuninkaan valalla Pyhän Evankeliumin kautta ja Tsaarin ristiä suutelemalla ratifioineet ja vahvistaneet tämän nykyisen rauhansopimuksen. Tämän jälkeen rajat on asetettava ja erotettava oikein, ja molempien osapuolten lähettiläät ovat palanneet asiat hyvin toimitettuaan takaisin rajalle. Vasta neljätoista päivää tämän jälkeen Ruotsin kuninkaan käskynhaltijat luovuttavat Outovan tsaari Mihail Fjodorovitšin voivodeille ja virkamiehille, jotka Tsaari lähettää paikan vastaanottamaan Pihkovasta.

Niin kauan kuin Outovan linna on Ruotsin puolella, kaikkien Outovan ja sen läänin asukkaiden tulee suorittaa Ruotsin kuninkaalle tavanomaiset veronsa ja palveluksensa linnaan jäävän sotaväen ylläpidoksi, samalla tavoin kuin tähänkin asti. Ruotsin väki ei kuitenkaan saa tehdä Outovan tai sen läänin väelle mitään väkivaltaa tai ryöstää heitä, eikä viedä sieltä venäläistä kansaa tai venäläisiä tykkejä omalle puolelleen.

Seitsemäs artikla

[Herttua Karl Philipin luopuminen vaatimuksista]

Ruotsin kuninkaan rakkaan veljen, korkeasukuisen ruhtinaan, herttua Karl Philipin ei tule tästedes millään tavoin puuttua mainittuihin linnoituksiin – nimittäin Suureen Novgorodiin, Porkhovaan, Staraja Russaan, Somerin lääniin, Outovaan, Laatokanlinnaan sekä kaikkiin niiden lääneihin ja omaisuuteen. Hän ei saa myöskään millään sodalla ahdistella mainittuja linnoituksia tai tavoitella niitä, eikä sitä ristiinsuutelemista (valaa), jonka kaikenlainen kansa mainituissa linnoissa ja kaupungeissa herttua Karl Philipille teki, saa tulevaisuudessa enää muistella. Ruotsin kuninkaan tulee luvata itsensä, perillistensä ja Ruotsin tulevien kuninkaiden puolesta, ettei kuninkaan veli, herttua Karl Philip, millään tavoin auta tai tue mainittuja linnoja ja kaupunkeja vastaan suunnatun sotaväen tai verotuksen kautta.

Kahdeksas artikla

[Inkerinmaan ja Käkisalmen läänin luovutus Ruotsille]

Vastineeksi Ruotsin kuninkaan ystävydestä ja hyvästä tahdosta Suuri Herra Tsaari ja Suuriruhtinas Mihail Fjodorovitš luovuttaa ja antaa – itsensä, perillistensä ja Venäjän valtakunnan tulevien herrojen, tsaarien ja suuriruhtinaiden sekä koko Venäjän valtakunnan puolesta, ja erityisesti novgorodilaisen herruuden puolesta – Ruotsin kuninkaalle, hänen perillisilleen ja Ruotsin valtakunnan tuleville kuninkaille sekä Ruotsin kruunulle ikuisiksi omaisuudeksi tietyt linnat, kaupungit ja maat.

Nämä Venäjän valtakunnasta ja erityisesti novgorodilaisesta herruudesta ikuisiksi ajoiksi Ruotsille luovutettavat alueet ovat: Ivangorodh, Jamo, Kaprion linna (Coporie) sekä Pähkinälinna (Nötheborg). Nämä luovutetaan kaikkine niiden alla olevine varustuksineen, maamerkkeineen, lääneineen, uutistaloineen (pogoster) ja kylvineen, jotka niiden alla ovat ja sijaitsevat niiden oikeilla ja tavanomaisilla rajoilla. Luovutukseen kuuluvat myös kaikki siellä asuvat ja rakentavat ihmiset sekä kaikki muut edut ja oikeudet rantoineen, virttoineen ja järvineen, mitään poikkeuttaen.

Ruotsin kuningas ja hänen jälkeläisensä saavat nauttia, käyttää ja pitää näitä alueita ikuisena omaisuutenaan ilman, että Tsaari, hänen perillisensä, Venäjän tulevat tsaarit tai Venäjän valtakunta taikka novgorodilainen herruus koskaan ikuisina aikoina sitä moittivat tai riitauttavat. Alueita tulee hallita täysin samoin kuin entiset Venäjän suuret herrat, tsaarit ja suuriruhtinaat – erityisesti Ivan Vasiljevitš ja Fjodor Ivanovitš – ovat niitä aikoinaan hallinneet ja käyttäneet. Kuitenkin mainituissa kaupungeissa olevat munkit kaikkine tavaroineen, dvorjaanit (aateliset), pajaripojat sekä porvarit saavat tietyin ehdoin vapaasti muuttaa pois.

Yhdeksäs artikla

[Sotakorvaukset Ruotsille]

Ruotsin kuninkaan tulee myös vastaanottaa Suurelta Herralta Tsaarilta ja Suuriruhtinalta Mihail Fjodorovitšilta sotakorvauksena kaksikymmentätuhatta (20 000) ruplaa käteisenä rahana (puhtaina Novgorodin hopearahoina). Nämä rahat on luovutettava Ruotsin suurille lähettiläille välittömästi sen jälkeen, kun tämä rauhansopimus on välillämme päätetty ja vahvistettu, ja luovutuksen tekee Ison-Britannian suurlähettiläs John Merick.

Kymmenes artikla

[Sotasaaliin ja venäläisten tykkien määräykset]

Kaikki ne tykit, sotatarvikkeet, kirkonkellot ja muut tavarat, jotka Ruotsin kuningas on ottanut haltuunsa niissä Venäjän linnoituksissa, jotka Ruotsi miehitti, ja jotka on viety sieltä pois ennen viime marraskuun 20. päivää (jolloin asiasta sovittiin Ruotsin ja Englannin lähettiläiden kesken), jäävät Ruotsin kuninkaan ja Ruotsin kruunun omaisuudeksi ilman tulevia vaatimuksia tai valituksia. Mutta ne venäläiset tykit, jotka ovat niissä linnoituksissa, jotka nyt luovutetaan takaisin Venäjälle, on jätettävä niille sijoilleen ja luovutettava kokonaisuudessaan takaisin Venäjän valtakunnalle.

Yhdestoista artikla

[Käkisalmen läänin siirtyminen Ruotsille]

Koska entinen Venäjän suuri herra, tsaari ja suuriruhtinas Vasili Ivanovitš luovutti ja antoi virallisella asiakirjalla edesmenneelle Ruotsin kuninkaalle Kaarle IX:lle ja Ruotsin kruunulle Käkisalmen (Kexholm) linnoituksen lääneineen palkkioksi siitä uskollisesta ja hyvästä avusta, jonka Ruotsi antoi hänelle Puolaa vastaan; niin ikään tässä rauhansopimuksessa suuri herra, tsaari ja suuriruhtinas Mihail Fjodorovitš vahvistaa ja todistaa mainitun tsaari Vasili Ivanovitšin tekemän luovutuksen.

Tämä luovutus tehdään Tsaarin, hänen perillistensä, Venäjän tulevien tsaarien sekä koko Venäjän valtakunnan puolesta, niin että mainittu Käkisalmi kaikkine lääneineen, maineen, asukkaineen, etuineen, verotuloineen sekä maa- ja vesioikeuksineen siirtyy Ruotsille. Luovutus koskee aluetta sen oikeilla ja tähän asti käytetyillä rajoilla, mitään poikkeuttaen, aivan kuten Venäjän entiset suuret herrat, tsaarit ja suuriruhtinaat ovat sitä aiemmin hallinneet ja käyttäneet. Alue jää tämän jälkeen Ruotsin kuninkaalle Kustaa Aadolfille, hänen perillisilleen ja Ruotsin tuleville kuninkaille sekä Ruotsin kruunulle ikuisesti omaisuudeksi ilman mitään vastaväitteitä, valituksia tai vaatimuksia ikuisiin aikoihin.

Kahdestoista artikla

[Uuden rajan merkitseminen maastoon]

Jotta rajamerkeistä ei tulevaisuudessa syntyisi mitään epäselvyyttä tai väärinkäsityksiä, on molemmiin puolin sovittu ja hyväksytty, että tulevana kesäkuun 1. päivänä vuonna 1617 kummankin hallitsijan täysivaltaiset komissaarit – nimittäin kolme hyvää aatelis- ja sihteerisäädyn miestä kummaltakin puolelta – lähetetään matkaan. Heidän tulee kohdata Pähkinälinnan ja Laatokan välillä Lavajokeen (Lawoa åminne) rakennettavalla sillalla, kohdassa, jossa mainittu joki virtaa Laatokkaan.

Kun he ovat näyttäneet toisilleen valtakirjansa ja todenneet ne päteviksi, heidän on aloitettava siitä kohdasta uuden rajan ja rajamerkkien asettaminen Ruotsin ja Venäjän maiden välille. Raja on määrätettävä niin, että Pähkinälinnan, Kaprion, Jamon ja Ivangorodz lääni erotetaan rajoin ja kiviroykkiöin (Råå och Röör) Laatokan, Novgorodin, Somerin ja Outovan lääneistä.

Samalla ajalla, eli tulevana kesäkuun 1. päivänä, kummankin hallitsijan muiden täysivaltaisten komissaarien – samalla tavoin kolme kummaltakin puolelta – tulee kohdata rajalla Käkisalmen läänin Salmin pogostan (Socken Salmiss) ja Novgorodin läänin Aunuksen pogostan (Soken Agnisma) välillä Laatokan rannalla. Heidän tulee samalla tavoin tarkastaa läänien tavanomaiset vanhat rajamerkit, sellaisina kuin ne ovat muinaisuudesta asti olleet, ja vahvistaa ne. Jos vanhoja merkkejä ei löydy, heidän on rehellisen selvityksen mukaan asetettava uudet rajat ja merkit, jotta kaikki myöhemmät riidat rajoista vältetään.

Komissaarit eivät saa erota ennen kuin raja on ystävällisesti ja selvästi selvitetty. Kaikki se, mitä

mainitut rajankäyntikomissaarit tekevät ja päättävät, on laadittava viralliseksi kirjalliseksi sopimukseksi pergamentille, kummankin osapuolen komissaarien allekirjoitettava ja sinetöitävä, sekä vahvistettava valalla ja ristiinsuutelemisella ja vaihdettava keskenään.

Kolmastoista artikla

[Venäjän luopuminen Liivinmaasta ja arvonimien määräykset]

Koska entinen Venäjän suuri herra, tsaari ja suuriruhtinas Fjodor Ivanovitš luovutti ja luopui kaikista oikeuksistaan ja vaatimuksistaan Liivinmaahan (Liffland) Täyssinän rauhansopimuksessa vuonna 1595, ja tsaari Vasili Ivanovitš samalla tavoin luopui niistä Viipurin sopimuksessa vuonna 1609; täten on sovittu ja päätetty, ettei tsaari Mihail Fjodorovitš, hänen perillisensä tai Venäjän tulevat tsaarit koskaan ikuisina aikoina saa vaatia mitään oikeuksia Liivinmaahan. Tsaari Mihail tai hänen perillisensä eivät saa kirjoittaa tai käyttää Liivinmaan tai niiden linnoitusten arvonimiä, jotka Ruotsin kuningas on Venäjältä ikuisiksi ajoiksi saanut, eivätkä he saa sallia tai käskää voivodejaan tai virkamiehiään käyttämään näitä nimiä kirjeissään tai puheissaan.

Sen sijaan tsaari Mihail Fjodorovitšin ja Venäjän tulevien herrojen tulee kirjeissään aina antaa Ruotsin kuninkaalle Kustaa Aadolfille ja hänen perillisilleen heidän tavanomainen arvonimensä Liivinmaan ja Karjalan herroina. Koska tässä kokouksessa ei ole lopullisesti sovittu molempien hallitsijoiden kaikista täydellisistä arvonimistä – nimittäin Inkerinmaan (Ingermanland) nimestä Ruotsin kuninkaan kohdalla ja "monien muiden herruuksien herran ja voittajan" nimestä Tsaarin kohdalla – tämä asia on lykätty hallitsijoiden itsensä selvitettäväksi. Kun asiasta on sovittu, kumpikin hallitsija lähettää lähettiläidensä mukana kaksi vahvistuskirjaa, toisen täydellisillä ja toisen lyhyemmillä arvonimillä tämän sopimuksen mukaisesti. Lähettiläät näyttävät nämä kirjeet toisilleen, ja kun ne on todettu oikeiksi, he toimittavat ne hallitsijoilleen.

Neljästoista artikla

[Vapaa ja esteetön kaupankäynti]

On myös sovittu ja päätetty, että maiden välillä tulee vallita vapaa ja esteetön kaupankäynti molempien valtakuntien ja niiden alamaisten kesken. Kaikki Ruotsin kuninkaan alaiset kauppiaat – niin Ruotsissa, Suomessa ja Virossa asuvat kuin nekin, jotka asuvat ja rakentavat Ivangorodiin, Jamoon, Kaprioon, Pähkinälinnaan ja Käkisalmeen, olivatpa he mitä kansallisuutta tahansa (venäläisiä tai muita) – saavat vapaasti ja esteettömästi käydä kauppaa. Kun he ovat maksaneet tullinsa virallisissa tullihuoneissa, he saavat käydä kauppaa Moskovassa, Novgorodissa, Pihkovassa (Pleskou), Laatokalla ja muissa Venäjän kaupungeissa tsaari Mihailin alaisten kauppiaiden kanssa. He saavat myös vapaasti matkustaa ja kuljettaa tavaroitaan kaikkien Tsaarin maiden ja herruuksien läpi.

Samalla tavoin on sovittu, että kaikki tsaari Mihail Fjodorovitšin alaiset kauppiaat Venäjän valtakunnasta, Novgorodin ja Pihkovan alueilta ja kaikista muista kaupungeista saavat vapaasti ja esteettömästi käydä kauppaa. Kun he ovat maksaneet tullinsa oikeissa tullihuoneissa, he

saavat käydä kauppaa Tukholmassa, Viipurissa, Tallinnassa (Refle), Narvassa ja muissa Ruotsin, Suomen ja Liivinmaan kaupungeissa Ruotsin kuninkaan alaisten kauppiaiden kanssa, sekä vapaasti matkustaa Ruotsin kuninkaan maiden läpi asioillaan.

Viidestoista artikla

[Kauppahuoneiden perustaminen ja uskonnonvapaus]

Koska Ruotsin kuninkaan alaisilla kauppiailla on aiemmin ollut vapaa kauppahuone Novgorodissa, heille tulee Täyssinän ja Viipurin sopimusten mukaisesti antaa ja osoittaa hyvä talo ja tilat sitä varten Novgorodissa. Samoin Tsaarin kaupungeissa Moskovassa ja Pihkovassa tulee antaa vastaavat kauppahuoneet. Näissä paikoissa ruotsalaisilla kauppiailla on oikeus harjoittaa vapaata jumalanpalvelusta oman uskontonsa mukaisesti omissa taloissaan ja huoneissaan. He eivät kuitenkaan saa rakentaa sinne mitään kirkkoja uskontonsa harjoittamista varten.

Samalla tavoin tsaari Mihail Fjodorovitšin alaisilla kauppiailla on aiemmin ollut vapaa kauppahuone Tallinnassa (Refle). Täyssinän ja Viipurin sopimusten mukaisesti Tsaarin kauppiaille on annettava hyvä talo ja tilat Tallinnassa sekä Ruotsin kuninkaan kaupungeissa Tukholmassa ja Viipurissa. Heillä on oikeus harjoittaa vapaata jumalanpalvelusta oman ortodoksisen uskontonsa mukaisesti omissa taloissaan ja huoneissaan Tukholmassa ja Viipurissa. Tallinnassa he saavat käyttää omaa kirkkoaan, joka heillä on muinaisuudesta asti ollut, mutta he eivät saa rakentaa mitään muita uusia kirkkoja uskontonsa varten.

Kuudestoista artikla

[Velkojen selvittäminen ja sotaa edeltävät vaateet]

Kaikki ne Ruotsin kuninkaan alaiset kauppiaat, joilla on saatavia tai velkoja Venäjän valtakunnalta – nimittäin siltä ajalta, kun hallitsijoina olivat edesmenneet tsaari Fjodor Ivanovitš ja tsaari Boris Godunov – tai jotka voivat laillisesti vaatia velkoja yksityisiltä henkilöiltä Venäjällä, heitä on autettava saamaan oikeutta ja velat on maksettava heille.

Samalla tavoin on autettava tsaari Mihail Fjodorovitšin alaisia kauppiaita, joilla on oikeutetut todisteet vanhoista veloista, joita heillä on Ruotsin kruunulta edesmenneen kuningas Juhana III:n tai kuningas Kaarle IX:n ajoilta, tai jotka on otettu verotukseen ja ovat yhä maksamatta, taikka joita heillä on yksityisiltä henkilöiltä Ruotsissa; heidän on saatava oikeudenmukainen apu ja maksunsa. Tässä yhteydessä ei kuitenkaan oteta huomioon mitään sellaista, mitä vuoden 1610 jälkeen tapahtuneen viimeisimmän sodan aikana on Ruotsin kuninkaan puolesta otettu tai kerätty novgorodilaisilta tai muilta venäläisiltä kauppailta ja asukkailta sotatarpeisiin.

Seitsemästoista artikla

[Kauttakulkualueet ja diplomaattien matkustusoikeus]

Ruotsin kuninkaan alaiset, olivatpa he suuria suurlähettiläitä, lähettiläitä tai kuriireita (Poster), saavat vapaasti, turvallisesti ja esteettömästi matkustaa henkilökohtaisesti sekä tavaroineen tsaari Mihail Fjodorovitšin maiden ja herruuskien läpi Persiaan, Turkkiin, Krimille ja muihin Itämaiden paikkoihin, joiden kanssa Venäjä ei ole julkisessa sodassa, ja palata sieltä takaisin. Heidän mukanaan ei kuitenkaan saa olla kauppiaita, jotka kuljettavat tavaroitaan myyntiin.

Samalla tavoin tsaari Mihail Fjodorovitšin suurlähettiläät, lähettiläät ja kuriirit saavat vapaasti, turvallisesti ja esteettömästi matkustaa Ruotsin kuninkaan maiden ja herruuskien läpi Pyhään saksalais-roomalaiseen keisarikuntaan, Suureen-Britanniaan, Ranskaan, Espanjaan, Tanskaan, Hollantiin tai muihin paikkoihin, joiden kanssa Ruotsi ei ole julkisessa sodassa, ja palata sieltä takaisin. Heidänsä mukanaan ei saa olla kauppiaita, jotka kuljettavat tavaroitaan mukanaan.

Kahdeksastoista artikla

[Sotavankien välitön vapauttaminen]

Kaikki sotavangit, olivatpa he mistä säädystä tai kansallisuudesta tahansa, on nyt heti molemmin puolin vapautettava ilman mitään lunnaita (uthan någon ranzon) rajalla.

Ne vangit, jotka ovat niin kaukana Ruotsin tai Venäjän valtakunnan sisäosissa, ettei heitä voida näin nopeasti tuoda rajalle, on ilman viivytystä tai pahoja aikeita tuotava molemmin puolin rajalle tulevaan kesäkuun 1. päivään vuonna 1617 mennessä. Heidät on tuotava Pähkinälinnan ja Laatokan väliselle rajalle Lavajoelle, ja siellä annettava vapaaksi ilman lunnaita. Niiden vankien, jotka vapaaehtoisesti haluavat jäädä tai palvella sillä puolella, missä he parhaillaan ovat, on annettava tehdä niin vapaasti.

Yhdeksästoista artikla

[Väestön houkuttelun kielto rajan yli]

Niitä venäläisiä tai muuta kansaa, jotka asuvat niissä kaupungeissa, linnoituksissa ja lääneissä, jotka Venäjä on tässä sopimuksessa ikuisiksi ajoiksi luovuttanut Ruotsin kuninkaalle, sekä muissa kaupungeissa, jotka ovat aiemminkin kuuluneet Ruotsille, ei Tsaarin väki saa houkutella tai suostutella muuttamaan pois tai loikkaamaan Venäjän puolelle.

Samalla tavoin Ruotsin kuninkaan väki ei saa houkutella tai suostutella muuttamaan pois niitä venäläisiä tai muuta kansaa, jotka asuvat tsaari Mihail Fjodorovitšin kaupungeissa, maissa ja lääneissä.

Kahdeskymmenes artikla

[Rikollisten ja loikkareiden luovutusvelvollisuus]

Kaikki ne, jotka pakenevat rajan yli valtiopetoksen, murhan, varkauden tai minkä tahansa muun syyn vuoksi puolelta toiselle – olivatpa he venäläisiä tai muiden kansojen ihmisiä – on luovutettava takaisin. Heti kun se osapuoli, jonka luota he ovat paenneet, sitä vaatii, toisen

osapuolen on poikkeuksetta luovutettava heidät takaisin kaiken sen omaisuuden kanssa, jonka he ovat varastaneet, ryöstäneet tai vieneet mukanaan.

Kahdeskymmenesensimmäinen artikla

[Rajarosvojen ja metsäsissien yhteinen vainoaminen]

Ruotsin kuninkaan käskynhaltijat ja virkamiehet, sekä samoin tsaari Mihail Fjodorovitšin voivodit ja virkamiehet rajajoilla ja rajalinnoituksissa, ovat velvollisia kaikella ahkeruudella ja vakavuudella vainoamaan ja tuhoamaan omilla lainkäyttöalueillaan kaikki ne rajarosvot (Rossbonicker) ja metsäsissit (Skogzstrykare), missä ikinä heitä tavataan ja saadaan kiinni.

Ruotsin alaisille kaikki se vahinko, mitä heille on siitä aiheutunut, asianmukaisen arvioinnin mukaisesti. Samalla tavoin, jos Ruotsin kuninkaan alaiset tekisivät jotakin vahinkoa Tsaarin alaisille tai heidän mailleen, on heitä vastaavasti rangaistava armotta heidän rikoksensa mukaan, ja kaikki todistettu vahinko on kohtuullisen arvioinnin jälkeen korvattava ja maksettava takaisin.

Kahdeskymmenestoinen artikla

[Rajariitojen ja vahinkojen selvitys paikallistasolla]

Jos osapuolten välille syntyy joitakin valituksia tai erimielisyyksiä, ei tämä rauha saa sen vuoksi rikkoutua. Sen sijaan sen osapuolen, joka kokee tulleen loukatuksi tai kärsineensä vääryyttä, on annettava kyseisen alueen käskynhaltijan tai voivodin saattaa asia tiedoksi vastapuolen lähimmän rajalinnoituksen käskynhaltijalle tai voivodille.

Heidän tulee tämän jälkeen kohdata rajalla, kuulla riitaiset asiat, sekä ystävällisesti sopia ja poistaa ne. Mutta jos asiat olisivat niin suuria ja tärkeitä, ettei niitä voida ratkaista paikallistasolla, on asian ratkaisemista lykättävä siihen asti, kunnes molempien suurten hallitsijoiden suurlähettiläät kohtaavat.

Kahdeskymmeneskolmas artikla

[Täyssinän rauhansopimuksen voimassaolo]

Muilta osin tulee vuonna 1595 solmitun Täyssinän rauhansopimuksen (Thet Teusinske Fredzfördraget) olla ja pysyä täydessä voimassaan. Se täten uudistetaan, vahvistetaan ja vakautetaan kaikissa sen kohdissa, lukuun ottamatta sitä, mitä tässä nykyisessä sopimuksessa on nimenomaisesti muutettu, toisin sovittu ja päätetty.

Kahdeskymmenesneljäs artikla

[Viipurin sopimuksen voimassaolo]

Samalla tavoin tulee vuonna 1609 Viipurissa (Wijborgh) solmitun ikuisen rauhansopimuksen – joka tehtiin edesmenneen Ruotsin kuninkaan Kaarle IX:n ja edesmenneen Venäjän tsaarin ja suuriruhtinaan Vasili Ivanovitšin välillä – olla ja pysyä täydessä voimassaan siltä osin kuin se

koskee Liivinmaan ja Käkisalmen luovutusta sekä ikuisesti kestävää rauhaa.

Kahdeskymmenesviides artikla

[Puolustusliitto Puolaa vastaan ja hyökkäämättömyys]

Tähän ikuiseen rauhansopimukseen sisältyvät Ruotsin kuninkaan Kustaa Aadolfin ja tsaari Mihail Fjodorovitšin herraudet, maat, kaupungit ja alaiset siten, ettei kumpikaan näistä korkeista hallitsijoista saa salaa tai julkisesti juonitella tai antaa juonitella toisen hallitsijan, Ruotsin valtakunnan tai Venäjän valtakunnan herruuksia, maita, linnoituksia, kaupunkeja tai alaisia vastaan. Ruotsin kuningas tai hänen perillisensä ja tulevat kuninkaat eivät saa itse eivätkä muiden kautta aiheuttaa tai antaa aiheuttaa mitään pahaa Venäjän valtakunnalle; erityisesti Novgorodille, Novgorodin kaupungille ja linnalle, Staraja Russalle, Pihkovalle ja sen kaupungille ja linnalle, Porkhovalle, Outovalle, Laatokanlinnalle, Tihvinälle, Solovetskin luostarille, Sumalle, Kolan linnoitukselle lääneineen, Holmogoryn linnalle sekä koko Vienan maalle, samoin kuin Lapin pogostoille, jotka kuuluvat Venäjän valtakuntaan, Kargopolille ja koko Kargopolin maalle, Belozerskille, Vologdalle ja muille Tsaarin linnoituksille, maille, lääneille ja alaisille, eikä heitä vastaan saa käydä sotaa tai tehdä heille mitään pahaa.

Samalla tavoin ei myöskään suuri herra, tsaari ja suuriruhtinas Mihail Fjodorovitš, tai hänen perillisensä ja tulevat Venäjän suuret herrat, tsaarit ja suuriruhtinaat, saa itse tai muiden kautta aiheuttaa tai antaa aiheuttaa mitään pahaa Ruotsin kuninkaalle, hänen mailleen, valtakunnalleen tai Ruotsin kruunulle. Erityisesti Tsaari ei saa millään tavoin toimia tai antaa toimia Viipuria, Tallinnaa, Narvaa, Paidea (Wittensten), Ivangorodia, Jamoa, Kapriota, Pähkinälinnaa, Käkisalmea, Olavinlinnaa, Hämeenlinnaa, Kajaaninlinnaa, Oulua sekä niitä Lapin pogostoja vastaan, jotka kuuluvat Ruotsin valtakuntaan, eikä muita Ruotsin kuninkaan maita, kaupunkeja ja linnoituksia sekä niiden alla olevia läänejä ja alaisia vastaan. Heidän ei pidä käydä sotaa heitä vastaan tai tehdä heille pahaa, vaan molemmin puolin osoittaa toisilleen kaikkea hyvää, mikä ystävyydelle on soveliaista.

Kahdeskymmeneskuudes artikla

[Sopimusten tarkastus ja lukeminen rajalla]

Lisäksi on sovittu ja päätetty, että Ruotsin kuninkaan sekä Venäjän tsaarin Mihail Fjodorovitšin suuret täysivaltaiset lähettiläät kohtaavat tulevana kesäkuun 1. päivänä Pähkinälinnan ja Laatokan välisellä rajalla, Lavajoen (Lawoa ääminne) oikealla rajavyöhykkeellä. Siellä heidän on näytettävä toisilleen ja luettava ääneen tämän rauhansopimuksen viralliset vahvistuskirjat. Ruotsin kuninkaan suurten lähettiläiden on esitettävä ja luettava Ruotsin kuninkaan ratifiointikirja kaikista näistä kohdista, sana sanalta Kuninkaan omakätisellä allekirjoituksella ja salaisella sinetillä varustettuna, ilman pahoja aikeita.

Vastaavasti Venäjän tsaarin suurten lähettiläiden on esitettävä ja luettava Tsaarin vahvistuskirja, joka on varustettu Venäjän valtakunnan sinetillä, kaikista niistä kohdista, joista tässä on sovittu,

ilman muutoksia sanoissa tai tarkoituksessa, ja ilman pahoja aikeita. Kun molempien hallitsijoiden suuret lähettiläät ovat lukeneet nämä vahvistuskirjat, heidän on otettava toisiltaan oikeaksi todistetut jäljennökset niistä, ja annettava alkuperäiset asiakirjat toisilleen.

Kahdeskymmenesseitsemäs artikla

[Ratifiointiasiakirjojen vieminen Moskovaan valaa varten]

Kun vahvistuskirjat on näin tarkastettu ja todettu oikeiksi ja yhdenmukaisiksi, Ruotsin kuninkaan suurten lähettiläiden on matkustettava Ruotsin kuninkaan virallisen vahvistuskirjan kanssa viipymättä Tsaarin luo Moskovaan. Siellä, Ruotsin kuninkaan suurten lähettiläiden läsnäollessa, Tsaarin on tsaarillisen tavan ja käytännön mukaisesti – ristiä suutelemalla ja tsaarillisella sielullaan – vahvistettava tämä ikuinen rauha tämän sopimuksen mukaisesti, jonka me molempien puolten lähettiläät olemme täällä laatineet.

Kahdeksas- ja yhdeksäskymmentä artikla (28. artikla)

[Tsaarin asiakirjojen vieminen Tukholmaan kuninkaan valaa varten]

Tämän jälkeen Tsaarin ristiinsuuteleminen (vala) on laadittava kirjalliseksi asiakirjaksi. Kun Tsaari on tehnyt valansa tähän asiakirjaan, siihen on ripustettava Venäjän valtakunnan sinetti, ja asiakirja on annettava Ruotsin kuninkaan suurille lähettiläille. Vastaavasti Venäjän tsaarin suuret lähettiläät matkustavat Tsaarin vahvistuskirjan kanssa Ruotsin kuninkaan luo Tukholmaan. Siellä Ruotsin kuninkaan on kuninkaallisen tavan ja käytännön mukaisesti, valallaan Pyhän Evankeliumin kautta ja Tsaarin suurten lähettiläiden läsnäollessa, vahvistettava tämä ikuinen rauha.

Kuninkaan vala on laadittava kirjalliseksi asiakirjaksi, ja kun Kuningas on tehnyt valansa Pyhän Evankeliumin kautta, hänen on allekirjoitettava se omakätisesti, sinetöitävä se valtakunnan sinetillä ja annettava se Tsaarin suurten lähettiläiden läsnäollessa.

Kahdeskymmenesseitsemäs ja kahdeskymmeneskahdeksas artikla

[Lähettiläiden turvasaattueet ja kunnioittava kohtelu]

Ruotsin kuninkaan suuret lähettiläät, jotka Kuningas lähettää Tsaarin luo tämän sopimuksen vahvistamista tai muita asioita varten, on Tsaarin voivodien ja virkamiesten toimesta otettava rajalla vastaan kunniallisesti ja hyvin, sekä annettava heille asianmukainen turvasaattue (Convoij). Heidät on saatettava turvallisesti Moskovaan ja sieltä takaisin rajalle niin, ettei heille heidän matkallaan tai Venäjällä oleskelunsa aikana aiheuteta mitään pilkkaa tai häpeää Tsaarin väen tai alamaisten puolelta.

Samalla tavoin Venäjän tsaarin suuret lähettiläät, jotka lähetetään Ruotsin kuninkaan luo tämän rauhansopimuksen vahvistamista tai muita asioita varten, on Ruotsin kuninkaan käskynhaltijoiden ja virkamiesten toimesta otettava vastaan kunniallisesti ja hyvin, sekä

saatettava turvallisesti Tukholmaan ja sieltä takaisin rajalle niin, ettei heille aiheuteta mitään häpeää Ruotsin väen tai alamaisten puolelta.

Kahdeskymmenesyhdeksäs artikla

[Tulkkien vapaa liikkumisoikeus]

Ne tulkit (Tolckar), jotka ovat Ruotsin kuninkaan palveluksessa ja ovat aiemmin palvelleet Venäjän hallitsijoita, saavat vapaasti, turvallisesti ja esteettömästi matkustaa Ruotsiin, kun heidät lähetetään Ruotsin kuninkaan toimesta Tsaarin luo tai muiden ulkomaisten hallitsijoiden luo Tsaarin maiden kautta.

Samoin ne tulkit, jotka ovat Tsaarin palveluksessa ja ovat aiemmin palvelleet Ruotsissa, saavat vapaasti, turvallisesti ja ilman mitään vaaraa tai viivytystä palata takaisin Venäjälle, kun heidät lähetetään Tsaarin toimesta Ruotsin kuninkaan luo tai muiden ulkomaisten hallitsijoiden luo Ruotsin kautta.

Kahdeskymmenesyhdeksäs artikla

[Hallitsijanvaihdot ja sopimuksen uudistaminen]

On myös sovittu ja päätetty, että jos Jumalan tahdosta ja sallimuksesta tapahtuu jokin muutos hallituksessa (omskifftelse i Regementet) joko Ruotsissa tai Venäjällä – eli hallitsija kuolee – niin sen hallitsijan, joka nousee uutena valtaistuimelle, on ensin lähetettävä lähettiläänsä toisen hallitsijan luo, tarjottava ystävyyttään ja hyvää tahtoaan, ja sen jälkeen toisen hallitsijan on vierailtava hänen luonaan lähettiläidensä kautta, luvattava samaa ja sitouduttava tähän sopimukseen.

Kolmaskymmenes artikla

[Tulevat neuvottelut rajalla]

Kun käy niin, että molempien puolten suuret hallitsijat lähettävät tulevaisuudessa suuria lähettiläitään toistensa luo hyvissä asioissa, näiden molempien puolten suurten lähettiläiden on kohdattava rajalla. Kohtaamisen tulee tapahtua joko Ivangorodin ja Outovan välillä tai Pähkinälinnan ja Laatokan välillä, riippuen siitä, mikä molemmin puolin katsotaan sopivimmaksi ja parhaaksi. Heidän on kohdattava keskellä virallista rajalinjaa ilman mitään riitaa tai vastaväitteitä, ja käsiteltävä sekä sovittava ystävällisesti ne asiat, jotka heidän suuret herransa ovat heille toimeksiannossa ja käskyssä antaneet.

Kolmaskymmenesensimmäinen artikla

[Haaksirikkoutuneiden alusten ja tavaroiden pelastaminen]

Mikäli kävisi niin, että Ruotsin kuninkaan alamaisten kauppiaiden laivoja, proomuja tai veneitä tavaroineen joutuisi haaksirikkoon (strandade) Laatokan tai Peipsijärven rannoilla (Venäjän

puolella), Tsaarin alamaisten on autettava heitä pelastamaan ja korjaamaan haaksirikkoutunut omaisuus. Ruotsalaiset saavat esteettömästi ja vapaasti korjata kaiken sen omaisuuden, jonka he pystyvät itse pelastamaan, ja Tsaarin väen on suojeltava ja avustettava heitä siinä.

Samalla tavoin, mikäli Tsaarin alamaisten kauppiaiden aluksia, proomuja tai veneitä joutuisi haaksirikkoon Ruotsin puolella, joko suolaisella merellä (Itämerellä) tai Laatokalla, olipa syynä myrsky tai muu onnettomuus, on Ruotsin kuninkaan väen autettava heitä pelastamaan ja korjaamaan haaksirikkoutunut omaisuus. Venäläisten asukkaiden annetaan vapaasti ja esteettömästi ottaa haltuunsa kaikki se omaisuus, minkä he pystyvät itse pelastamaan, ja Ruotsin viranomaisten on autettava heitä pelastustyössä.

Kolmaskymmenestoinen artikla

[Puolustusliitto Puolaa vastaan]

Täten on myös päätetty ja sovittu, että Ruotsin kuningas Kustaa Aadolf ei anna mitään apua Puolan ja Liettuan kuninkaalle, tämän pojalle Vladislaville, Puolan kruunulle tai Liettuan ruhtinaskunnalle. Ruotsi ei avusta heitä miehin (sotaväellä) eikä veroin (rahalla), eikä asetu heidän puolelleen Venäjää vastaan. Samoin Ruotsi sitoutuu siihen, ettei se itse tai muiden ulkomaisten herrojen kautta juonittele tai toimi Venäjän tsaaria tai Venäjän valtakuntaa vastaan, eikä miehitä tai ota haltuunsa mitään maita tai linnoituksia, jotka kuuluvat Venäjälle.

Vastaavasti Venäjän tsaari Mihail Fjodorovitš ja Venäjän valtakunta sitoutuvat siihen, etteivät he anna mitään apua Puolan ja Liettuan kuninkaalle, tämän pojalle Vladislaville, Puolan kruunulle tai Liettuan ruhtinaskunnalle. Venäjä ei avusta heitä miehin eikä veroin, eikä asetu heidän puolelleen Ruotsia vastaan. Samoin Tsaari sitoutuu siihen, ettei hän itse tai muiden kautta juonittele Ruotsin kuningasta tai Ruotsin valtakuntaa vastaan, eikä miehitä mitään maita tai linnoituksia, jotka kuuluvat Ruotsille muinaisuudesta asti tai jotka tässä sopimuksessa on annettu Ruotsin haltuun.

Kolmaskymmeneskolmas artikla

[Puolan vastaisen liiton ehdot]

Lopuksi on välillämme sovittu ja päätetty, että ne lähettiläät, jotka Ruotsin kuningas lähettää Tsaarin luo ja Tsaari Ruotsin kuninkaan luo vahvistamaan tämän rauhansopimuksen, ovat myös täysivaltaisesti valtuutettuja solmimaan varsinaisen ja virallisen puolustusliiton (ett Förbund) Puolan kuningas Sigismundia ja Puolan kruunua sekä Liettuan suuriruhtinaskuntaa vastaan. Liitto on solmittava sellaisilla ehdoilla (Conditioner), jotka molemmille suurille hallitsijoille parhaiten sopivat ja joista he keskenään parhaiten sopivat.

Sopimuksen juhlallinen vahvistus

Tämän vakuudeksi ja vahvemaksi varmistukseksi siitä, että kaikki tämä meidän, korkeasti mainitun Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin ja Hänen Tsaarillisen Majesteettinsa suurten ja

täysivaltaisten komissaarien välillä – korkeasti mainitun Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin Iso-Britannian suuren suurlähettilään [John Merickin] läsnä ollessa ja hänen välityksellään – on sovittu, neuvoteltu, päätetty ja määrätty, ja että meidän Suuren ja Mahtavan Herramme, Ruotsin kuninkaan Kustaa Aadolfin, sekä Hänen Kuninkaallisen Majesteettinsa perillisten ja Ruotsin tulevien kuninkaiden puolesta tämä kaikki uskollisesti, lujasti ja rikkomattomasti pidetään ja täytetään kaikissa sen kohdissa ja pykälissä ilman mitään juonia tai petosta;

niin olemme me, Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin suuret ja täysivaltaiset lähettiläät:

Jacobus De la Gardie, Läckön kreivi, Ekholmenin vapaaherra, Kolkan, Runsan ja Kidan herra, Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin ja Ruotsin valtakunnan neuvos sekä kenraalisotamarsalkka,

Hendrich Horn, Kankaisen, Mynämäen ja Hesslen herra, Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin ja Ruotsin valtakunnan neuvos, marski ja Öölannin laamanni,

Arfwed Tönnisson Tyysterbyystä, Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin Viipurin ja Karjalan käskynhaltija sekä siellä oleva laamanni,

sekä Måns Mårtensson, Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin sihteeri,

tämän rauhansopimuksen vahvistaneet. Olemme tehneet valamme Pyhän Evankeliumin kautta, ja sen valtuutuksen mukaisesti, joka meillä tähän on, olemme tämän omin käsin allekirjoittaneet ja omilla sineteillämme varmentaneet.

Samoin olemme ystävällisesti pyytäneet ja anoneet Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin Iso-Britannian täysivaltaista suurlähettilästä, jaloa ja ankaraa herra Johan Merichiä (John Merick), ritaria, että hän Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin Iso-Britannian puolesta, välittäjän ominaisuudessa, todistukseksi siitä, mitä tässä on neuvoteltu, allekirjoittaisi ja sinetöisi tämän meidän kanssamme.

Ja olemme me, Ruotsin Kuninkaallisen Majesteetin suuret lähettiläät, luovuttaneet tämän meidän avoimen, laaditun sopimuskirjamme Hänen Tsaarillisen Majesteettinsa suurille lähettiläille, ja vastineeksi ottaneet heiltä vastaan Hänen Tsaarillisen Majesteettinsa suurten lähettiläiden laaditun sopimuskirjan.

Kirjoitettu Stolbovassa 27. päivänä helmikuuta vuonna 1617.

Ja koska nyt näin, kuten edellä on kirjoitettu, on Meidän Suurimman ja Mahtavimman Herramme, Ruotsin kuninkaan Kustaa Aadolfin, sekä Suuren Herran, Tsaarin ja Suuriruhtinaan Mihail Fjodorovitšin, koko Venäjän itsevaltiaan, mainitut suuret lähettiläät sopineet ja päättäneet, Meidän omasta käskystä ja suostumuksestamme; niin Me, Suurin ja Mahtavin Herra, Kustaa Aadolf, Ruotsin kuningas, lupaamme Itsemme, tulevien Ruotsin kuninkaiden ja Ruotsin kruunun puolesta Kuninkaallisella Sanallamme ja Totuudellamme, että Me aiomme kaikki nämä edellä mainitut kohdat, jotka tähän sopimukseen on sisällytetty, hyväksytty ja päätetty, pitää ja täyttää lujasti, järkähtämättömästi ja vastustamattomasti, ilman mitään

pahoja aikeita, kuten sellaiselle Suurimmalle ja Mahtavimmalle Herralle hyvin sopii ja kuuluu.

Mitä myös Meidän Suurimman Herramme täysivaltaiset rajakomissaarit tulevat päättämään yhdessä Suuren Herran Tsaarin rajakomissaarien kanssa molempien osapuolten rajoista ja maamerkeistä Ivangorodzin, Jamon, Kaprion ja Pähkinälinnan läänien sekä Laatokan, Novgorodin, Somerin ja Outovan läänien välillä, ja sen jälkeen Käkisalmen läänin ja Novgorodin läänin välillä, sitä Me, Suurin ja Mahtavin Herra Kuningas Kustaa Aadolf, sekä tulevat Ruotsin kuninkaat ja Ruotsin kruunu tulemme pitämään vakaana, lujana ja järkähtämättömänä, aivan kuten sopimuksessa on määrätty, ja kuten rajakomissaarimme tulevat sopimaan ja asiakirjoihin merkitsemään, ja mikä Meille, Suurimmalle Herralle, hyvin sopii.

Tämän vakuudeksi olemme Me, Suurin ja Mahtavin Herra Kustaa Aadolf, Ruotsin kuningas, tämän omalla Kuninkaallisella kädellämme allekirjoittaneet ja tietävästi antaneet ripustaa Valtakuntamme Suuren Sinetin tämän alle; ja käskeneet Meidän Suuria Lähettiläitämme luovuttamaan tämän Suurelle Herralle Tsaarille ja Suuriruhtinaalle Mihail Fjodorovitšille, koko Venäjän itsevaltiaalle, hänen omiin käsiinsä.

Annettu ja kirjoitettu Meidän suuressa isienperintö- ja kuninkaallisessa linnassamme Tukholmassa 1. päivänä toukokuuta vuonna 1617.

GUSTAFVUS ADOLPHUS.